

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET HIVATALOS LAPJA

Kiadóhely és kiadóhivatal:

CLUJ

Str. A. Muresan 10.

Telefon 158. sz.

Felelős szerkesztő:

TÖRÖK BÁLINT

az EME főtitkára.

A lapot az EME tagjai tagsági illetmény fejében kapják. A lap megjelenik havonként egyszer.

A méhek költésrothadás betegségéről.

és az E. M. E. 1934 október 6-án Szatmáron tartott méhészeti vándorgyűlésen előadta Stief Ottó,

Előadásom első részében tüzetesen felsoroltam e fertőző betegségre vonatkozó ezideig általánosságban ismeretes dolgokat és ismertettem a megbetegedett családok gyógykezelését: a leghathatósabb módszerét, mely dolgokat közlőnyünk előbbi számaiban már több alkalommal módomban volt ismertetni, minek folytán fölöslegesnek tartom azok újabb leírását.

Előadásom további részében a következőkkel foglaltam:

Ezen betegség tanulmányozására és a beteg családok gyógykezelésére vonatkozólag bőséges alkalmam kínálkozott Erdélyrészi Méhész Egyesület és a Kolozsmegyei Gazdasági Tanácsnara részéről nyert ezirányu megbízatásom folytán, melyhez alkalommal ismertetni óhajtok.

Ami a beteg családok gyógykezelését illeti, igen fontosnak tartom ismételtén kijelenteni azt, hogy csakis azoknak a családoknak a gyógykezelésével érdemes és tanácsos foglalkozni, melyeknél a betegség csak kezdetleges állapotban van, mert ezeknél megvan a reményünk arra, hogy a gyógykezelés-járó fáradságos munkánk nem vesz kárba.

Az előrehaladott állapotban lévő beteg családok egyébként két oknál fogva nem ajánlatos:

1. mert azok teljesen elnéptelenednek és ha ki is gyógyulnak a betegségből, akkor sem lesznek idejekorán életképesek.

2. a betegség erősen előrehaladott állapotában lévő családok összes méhei magukon hordják a fertőző spórákat s így könnyen megtörténhatik az, hogy a gyógykezelés alkalmával a betegség tovább terjed a még egészséges állapotban lévő családok vagy a szomszédos méhesekben levő családokra is.

Az általam alkalmazott és megelőzőleg már ismertetett gyógykezelési módszer teljesen megegyezik a Gáll Imre m. kir. tanácsos felügyelő a Méhgazdaság Üzemtana című jeles munkájában ajánlott módszerrel, melyhez én még a beteg családok elmozdításának és berendezésének fertőtlenítésére Carbolineum-

mal való bekenést is alkalmazom, azon oknál fogva, mert a szerszám természeténél fogva hosszú ideig megtartja a fertőtlenítő hatását, s így igen alkalmasnak tartom arra is, hogy az egészséges családok fenékdesházának és kijárójának bekenését is a betegség megelőzése szempontjából.

Az általam gyógykezelt családok 25—30%-át sikerült megmenteni. Ez az eredmény kielégítőnek mondható akkor, ha figyelembe vesszük azt, hogy ezen veszedelmes fertőző betegséget már a legrégebbi időkben állítólag a rómaiak és görögök is ismerték s azóta ezirányban történt sok tudományos buvárkodás eredményeként egyebet nem értek el, csupán azt, hogy megállapították azt, hogy e betegséget növényi baktériumok illetőleg, többféle gombák spórái okozzák, melyek azután különböző tudományos nevekké váltak el. Megállapították azt is, hogy a betegség fertőző és hogy az kizárólag a fűszertárolást támadja meg és pusztítja el s ami a baktériumok szaporaságát illeti, egyetlen sejt vagy spóra 24 óra alatt 2 quadrillió baktériumot is termelhet, tehát olyan iszonyú mennyiséget, melyet 28 számjeggyel fejezhetünk ki. Végül pedig a legszomorúbb megállapítás a jelen napjainkban sokan véleménye szerint az, hogy a betegség gyógyíthatatlan.

Az 1934. évi szeptember hó folyamán tartott kolozsvári méhészeti tanfolyam résztvevői. A tanfolyamot Stief Ottó, az E. M. E. igazgatója és több tagja vezették.

Mindezek dacára mégis folyton akadnak és akadnak is többek között jó magam is, kik próbálkozunk különböző fertőtlenítő és a baktériumokat megsemmisítő szerek alkalmazásával a megbetegedett családok gyógykezelésével. Illetve többek között a következők: Carbol avasoldat, Kávé, Kávé, Naphtalin, Hypermangan, Iodol, Szublimát-oldat stb.

Őszintén megvallom azonban hogy az általam a megbetegedett családok gyógykezelése körül elért eddigi eredményemmel jó magam sem vagyok teljesen megelégedve, de mindaz

tal semmi körülmények között sem értek egyet azokkal a méhésztársakkal akik úton-útfélen, szóval és írásban azt hangoztatják, hogy a beteg családok kivétel nélkül irgalmatlanul egsemmisítendőek, teszem ezt pedig a következő okoknál fogva :

1. Mert tapasztalataim azt mutatták, hogy a betegség akkor okoz nagymérvű pusztítást amikor rendszertelen időjárás esztendőek vannak, mint az utóbbi két esztendő is, mikor vidéken a családok kénytelenek voltak a téli élelmük biztosítására rossz egészségtelen összetételű erjedő anyagokat tartalmazó mézet begyűjteni, ilyenek főként a szilvafélékből és hárs- és tölgyfák által termelni szokott levélizzadmány, más néven mézharmat. Ilyen egészségtelen táplálékkal telelőben lévő családok az emésztés utáni ürüléküket csak rövid ideig képesek magukban tartani, s ha a tavaszi tisztuló kiröpülés ideje rendszertelen időjárás miatt későn érkezik, akkor legtöbb esetben megtörténik az ürülék kényszerből való lerakása, s ezt követi rendszerint a vérhasos betegség.

Az ilyen állapot teljesen legyöngíti a családokat és az erőtlen családok nagy százaléka elpusztul s a még életben maradt, meggyengült családok nem képesek az otthonukat illetőleg a lerakott építményeket kellő képen kitisztítani s így sok esetben létrejön a fertőző költésrothadás. Most nem hiányzik egyéb, csupán az, hogy az esetleg költésrothadásba esett összes családokat is kivétel nélkül megsemmisítsük. Az ilyen eljárás kizárhatatlan károkat okozhatna az általános méhészetnek, melynek helyrehozatalára hosszú esztendőkre volna szükség.

2. A költésrothadásban megbetegedett családok gyógykezelésével szerintem igenis foglalkoznunk kell, azon módon fogva, mert az én meggyőződésem az, hogy végül is sikerülni fog a betegség leküzdésére egy minden tekintetben megfelelő orvosságot felfedezni.

Azok a méhészek, akik ezelőtt 40 esztendővel 1894-ben létrehozták a még napjaivkban is érvényben lévő, a költésrothadás méhbetegségekre vonatkozó törvény szigorú rendelkezését, nagyon csalódlak, mert annak eredménye egyenlő a semmivel.

A legtöbb méhészek, akiknél a betegség létrejön, vagy nem ismerik azt fel, s ha fel is ismerik, akkor sem szívesen jelentik azt be, azon módon fogva, mert szégyenlik s legfőképpen ezért azon módon fogva, mert nem akarják magukat annak elterjesztésére felelőssé tenni, hogy családjaikat megsemmisítsék.

Nézetem szerint a törvény akkor felelne meg a követelményeknek, ha az állam saját szakembereivel állandó felügyeletet végeztetne (de nem csak papiroson!) az ország területén élő méhek egészségügyi állapota felett s a hol betegség fordul elő, ott megfelelő utasítást adna és egyben megállapítaná azt, hogy a költésrothadásban levő családok közül melyek vehetők gyógykezelés alá és melyek megsemmisítendőek.

Mindezekből látható az, hogy mennyire bizonytalan hely-

zetben vagyunk mi méhészek e veszedelmes betegséggel szemben s mindennek az oka a saját tapasztalataim szerint az, hogy sehol senki nem foglalkozott tüzetesen azzal a fontossággal, hogy megállapítsa azt, hogy tulajdonképpen hogyan jönnek a méhcsaládokban létre ezek a cifra nevekkel ellátott fertőző természetű gombák. Pedig ezt tudnunk nagyon is fontos, mert dacára annak, hogy erős a meggyőződésem aziránt, hogy sikerülni fog a betegség orvoslására egy megfelelő szer felfedezni, de addig is tennünk kell valamit, legalább is annyit, hogy lehetőségig megelőzzük azt, hogy méhészetünkben sajnos mulasztásaink miatt a betegség létre ne jöhessen és ne legyen további terjesztője a bajnak. Az igazság az, hogy a betegségnek valamelyes okoknál fogva valahol előbb létre kell jönnie, hogy azután onnan kiindulhasson további fertőző útjára. Erre vonatkozó tapasztalataim azt mutatják, hogy sokkal több azoknak a méhészeteknek a száma, ahol ok van rá és létre is jön a betegség, míg ellenben kevesebb azoknak a száma, a hová azt behurcolták.

Most pedig ismertetem a saját tapasztalataim után azokat az okokat, melyeknek következtében a méhcsaládokban fertőző gombák létrejöhetnek és az ezekből eredő költésrothadás betegség kifejlődésének lefolyását.

1. Amint már megelőzőleg is említettem, azok a családok, melyek rendszertelen időjárásu esztendőekben egészségtelen összetételű eledellel mentek telelőbe, legtöbb esetben ürüléklerakással kénytelenek otthonukat berondítani és ezt követi a vérhas betegség. Az ilyen állapot teljesen legyengíti a családokat s az állomány nagy százaléka elpusztul s a még életben maradt, de legyengült családok nem képesek az ürüléklerakással berondított építményeket a peték lerakása előtt kellőképpen kitisztítani s azok a költésrothadás melegágyává válnak. A székletbe lerakott ürülék rendszeresen megszárad, de mihelyest az anya azokba a petét lerakja és kezdetét veszi az álcák táplálékával való ellátása, ennek következtében az nedvességhez jutaminek folytán az ürülék bomlási folyamata kezdetét veszi s a fertőző gombák és azok spórái létrejönnek és termelnek baktériumokat. Az álcák ilyen fertőzött anyagokat tartalmazó eledelen táplálkoznak s ennek következtében el is pusztulnak.

Ezen tapasztalatom bizonyítására a vándorgyűlésen jeleztem a lévő méhésztársaimnak szemléltető módon be is mutattam, egy ürülékkel berondított bepetézettlen építményű kereten a szunyadványadó állapotban lévő fertőző gombákat magában hordozó sejteket, mint a költésrothadás betegség *melegágyát*. Ugyancsak egy másik építményen a már előrehaladott állapotban lévő költésrothadásos fiasítást.

Ha már most a két keretes építményt összehasonlítjuk, azt látjuk, hogy a betegségben lévő fiasítás ugyanazt az elhelyezkedés képét mutatja, mint a betegség melegágyát képező fertőző ürülékkel berondított építmény.

E két építmény megfigyelése közben még továbbá a

tapasztaljuk, hogy a beteg fiasításos építményen részben beteg és részben betegségmentes egészséges állapotban levő fiasítás is található, tehát a betegséget csakis azok az álcák okozták meg, melyeknek ürüléklerakással berondított gombák fertőzték. Meggyőződést szerezhetünk ugyancsak arról is, hogy a beteg család mézkészlete a betegség első idejében teljesen egészséges állapotban marad, amit bizonyít az, hogy egy és ugyanazon mézzel táplált fiasítás egy része egészségesen kijelődik, másik része pedig elpusztul. A fiasítás elpusztulását nem fertőzött méz okozza, hanem a bőlcsőjének tisztátalan- sága, vagyis az azokban levő ürüléklerakódás, mely fertőző gombákat rejt magában s azok az álcáknak juttatott eledel edvessége folytán termelik a spórákat és azok a pusztító anyagokkal bíró baktériumokat hozzák létre.

A fertőző költésrothadás betegség kora tavasztól késő őszig bármikor felléphet, a leggyakoribb azonban annak jelentkezése a főhordás ideje után. Ennek oka abban rejlik, mert a fertőző anyagokat tartalmazó ürülék lerakása legkevésbé történik a család téli gomolyagának belsejében levő építményekben. A fészkek belsejétől távolabb eső berondított építményekbe a pete lerakása pedig csak akkor kezdődik, mikor is a fészkek belsejében a fiasítás helyét méz foglalja el.

2. Létrejöhet a méhcsaládokban a fertőző költésrothadásokban az esetben is, ha elhanyagoljuk a már teljesen elöregedett építmények időnkénti kicserélését. Ennek elvégzése igen fontos: 1. mert azok egy bizonyos idő múltával elveszítik eredeti ürtartalmukat azon oknál fogva, mert a méhek által a rajtok végzett folytonos munkálkodási tevékenység állandó viasztapadásokat hagy maga után és a fészkek belseje folyton szűkebb lesz a sok rendbéli fiasítás kibingjeinek hozzátapadása következtében. Ennek azután az ártalmas következménye van, hogy évek múlva hovatovább mind silányabb testű, elkorcsosodott méhgeneráció jön létre. Ennek természetes következménye ennek az, hogy az ilyen sebezhetőbb testű méhek kevésbé munkabírók, belső szerveik között a mézgyomruk is jóval kisebb, minél fogva kevesebb mézet tudnak begyűjteni. 2. Az elöregedett és megszükölt fiasítás álcái a beljükbe tapadt sok kibing és táplálékmatadványok következtében, igen gyakori esetekben s különösen a legyengült néptelen családoknál szintén fertőző gombák létrejövete- rére lesznek alkalmasak.

3. A gondozatlan állapotban levő családok termelik a leggyorsabban a fertőző gombákat s erre különösképpen a szaporu befejezése utáni esztendő szolgáltattak igen kedvező alkalmat s javarészt ennek köszönhetjük azt, hogy e veszélyes betegséggel már évek óta szünet nélkül vesződünk. A pénznek feltűnő aránytalan elosztása egyeseknek rengeteg vagyont juttatott s a pénznek kamatot hozó biztos elhelyezésétől a lehetetlensége azt eredményezte, hogy rendkívüli árakban szaporodott a méhészetet foglalkozók száma.

Sajnos, nagyrészt hozzá nem értő olyan egyénekekkel, akik úgy képzelik a méhészetet, hogy a fő dolog az, hogy egy bizonyos tőkét méhcsaládok vásárlására befektessünk és a többit, illetőleg a befektetett tőke utáni biztos és busás kamatokat meg hozzák a méhek s a családok okszerű gondozása teljese fölösleges.

Az ilyen kapzsi egyéneket rövidesen csalódás éri s egy két eredménytelen esztendő után keresnek valakit, aki vállalja a méhcsaládok gondozását, azonban ez sem vezet a célhoz, mert az ilyen vállalkozók legtöbb esetben szintén tudatlanok. Így telnek az évek és sok sok új méhes teljes gondozatlan állapotban kitermeli a fertőző gombákat s ezek azok az igazan fertőző tanyák, melyek elősegítik a betegség járványszerű terjedését.

Csikvármegyében az idén is sikerült méhészeti tanfolyamot rendezni a mezőgazdasági kamara támogatásával. A tanfolyam előadója és vezetője Blénessy Károly, az E. M. E. ig.-vál. és tb. tagja volt.

A költésrothadás betegség ellen való védekezés szempontjából tartuk szem előtt a következőket:

1. A méhcsaládok téli élelmére hagyjuk meg mindenképpen a tavasszal behordott gyümölcsfák virágjaiból begyűjtött mézest, esetleg a nyári vegyes virágokból származót.

2. A tavaszi első átvizsgálás alkalmával távolítsuk el a családok otthonából az ürülékekkel berondított, ugyszintén téli páralecsapódás következtében megpenészesedett építményeket.

3. A kaptárak fenék- és kijáró deszkáit tavasszal és ősszel kenjük be fertőtlenítő anyaggal, ugyszintén fertőtlenítőszer használat előtt és után az összes méhészeti eszközeinket.

4. Időnként selejtezzük ki az előregedett építményeket.

5. A gondozatlan állapotban levő méhesekre hívjuk fel a hatóságok vagy a méhészegyletek figyelmét.

Hozzászólás a „kaptárkérdéshez“.

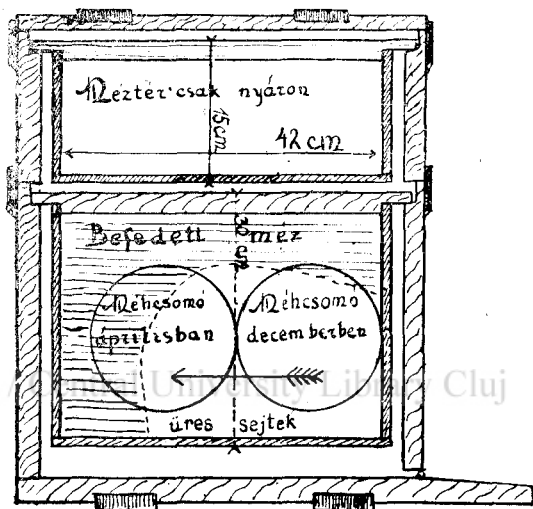
Csakis a méhészethez való szeretetem és az a hő óhajom, hogy Erdély méhészei több eredménnyel méhészkedjenek mint idig, indít arra, hogy a M. K.-ben megjelent „A kaptárkérdés- z“ c. cikkhez tárgyilagosan hozzászóljak.

A cikk írója egy négyzetalaku keretekkel biró rakodó kaptárt ajánl, melynek költőterében és mézkamarájában ugyanon nagyságu keretek vannak. A méhészvilágban már nem ság, és a legtöbb külföldi méhészlapban és tanfolyamon ma- tól értetődőnek tartják, hogy rakodókaptárban nem szabad yforma keretet a költőterben és a mézkamarában használni.

A költőtér a méhcsalád fejlődési és telelési helye. Ennek y nagynak kell lennie, hogy egy rendes nagyságu család jlődésének csúcspontját érhesse el benne. Télen pedig leg- galább 10 kg méznek és annyi üres sejtnak legyen helye, hogy bennük a méhcsalád jól áttelelhessen. A mézkamara edig az a hely, ahonnan a méhész a mézfölösleget óhajlja nyelmesen átvenni. Ez két különböző dolog. És hogy Ludwig -nak hasonlatával éljek. — aki régi és jónevű méhész és tizedek óta a jénai egyetemen tart előadást a méhészetről, — a költő- és méztérnek nincs több közösségük, mint amennyi pénztarca és az ágy, vagy a takarmánypadlás és az istálló özött van.“ A költőtér oly nagy legyen, hogy hordásra sok olgozóméhünk legyen. Ezért a költőtérben legyen legaláb 10 arab a méhcsalád természetes fejlődésének megfelelő nagy- igu, kb. 12 dm² lépfelületű keret. Hogy milyen nagy legyen mézkamra, ez az illető vidék mézleelőjének gazdagságától gg. — Aki kevés takarmányt arat, annak kis takarmánypad- s is elég; akinek kevés a pénze, elég egy kis pénztarca. Aki ente csak 5 kg mézet szüretel és magas mézkamrát használ, nlékeztet arra a szegény asszonyra, aki néhány leiért jön ézet venni és egy nagy itató vedret hoz magával edénynek.

A mézkamra nem lehet elég kicsiny. Alacsony dupla- lú mézkamrát már kora tavasszal lehet repce és gyümölcs- ézért felrakni egy családnak és a méhek azonnal elfoglalják. hogy milyen nehezen mennek fel néha a méhek a méztérbe, t azt hiszem, már minden méhész tapasztalta, különösen tkor, ha az meglehetősen magas. Egy nagy méztér a hűvö- bb időjárásban nem egyéb, mint egy hőelvonó készülék. ondoljanak erre is a méhészek, akik máskülönbben igyekeznek lire jó melegen betakarni a méheiket. Aki a költő- és a méz- rt egyenlővé teszi, az a költőtért mindig túl kicsinynek és a éztért pedig túl nagynak szabja. Ezt máskülönbben nemcsak külföldi tudósok mondják, hanem a méhlovakás terén az egész lágion híres és elismert szakértő hazánkfia, pávai Mátyás ándor is. (Lásd a M. K. 1934. 1—2. számban is.) Szegény ordású helyen elég egy félmagasságu méztér. Ahol gazdagabb hordás, ott két ilyent szerzünk be. Ha az első méztér tele an, felemeljük és aláarakjuk az üres méztért.

A keret alakjára nézve is hozzá kell szólnom. A méh természetes fejlődésének legmegfelelőbb a téglányalakú keret. Gondoljunk csak arra, hogy mielőtt az ember kaptárba kérésztette, milyen lakásban élt és fejlődött a méh? Legtöbnyire odvas fatörzsből, amely hosszukás és amelyben természetesen hosszukás és sohasem négyzet vagy kerek alakot épített. Nagyon sokszor odvas, vastag faágban telepedik meg, ahol megint fekvő hosszuk is lépeket és sohasem négyzet alakot épített. Ehhez az ősi, eredeti méh lakáshoz legjobb hasonlít az első esetben a téglányalakú, állókeretű melegágy rakodókaptár; a második esetben a téglányalakú, fekvőkeretű hidegágyas rakodókaptár.

A Dadant-Blatt-féle kaptár keresztmetszete. Hogyan telnek benne a méhek

Milyen a telelés a fekvő, téglányalakú kerettel bíró hidegágyas kaptárban? A méhek a lép felső és hátsó harmadát elraktározták mézzel. Ez a mézkeszűrő körülveszi a lép közepén levő üres sejteket, amelyekben a méhcsalád, a tél csomót alkotja. (Lásd a mellékelt ábrán.) A tél elején, decemberben a lépnek a röpnílás felé lévő alsó részen vannak méhek. Kezdek fogyasztani a fölöttük lévő mézet. Ahogy telik az idő és fogy felettük a méz, ők a legzordabb időben is hátrafelé vonulhatnak zárt csomóban és folyton az elesés mellett, azaz alatt vannak. Míg a lép hátsó felébe érnek, máris itt a tavasz. Ha a méhészt nem volt kapzsi és nem nyult a költőtér mézéhez, akkor garantáltan biztos így az áttelelés, akármilyen zord és kemény volt a tél.

Ha ellenben négyzetalakú és kisebb keretekben telelem a családot, ki van zárva, hogy ugyanazon a kereteken, ahol a méhek a téli csomót alkotják, elég téli elesés is tudjon lenni. Ugyan elő fog fordulni velük is az az eset, ami már sok méh

salád vesztét okozta. Éppen a tél derekán, amikor a legnagyobb a hideg, el fog fogyni azokon a lépeken a méz, melyeken a méhcsomó tartózkodik. A nagy hideg miatt nem tudják felbontani a méhcsomót, hogy a keretek szélein hátrébb kerüljenek a mézes keretekre, és ott fognak kétszeres halált szenvedni, t. i. éhenhalni és megfagyni a mézes keretek szomszédjában.

Az egységes kaptárkérdésre vonatkozólag még meg akarom említeni, hogy Dr. G. A. Rösch, előadó a hohenheimi egyetemen, könyvében leírja az ő oroszországi méhészeti tanulmányutját. Többek között írja, hogy ottan a Szovjet Szövetség államaiban 18 különböző méhészszervezetben 1930-ban, 1.000 méhészetben 5.000.000 méhcsaláddal, még pedig egységes Dadant téglányalakú fekvőkeretű rakodókaptárban méhészkednek. Csodálom, hogy az oroszok az amerikai és svájci Dadant-Blatt kaptárt fogadták el egységes kaptárnak és nem Golov kapitány honfitársuk négyzeles kaptárát.

És mindenütt, ahol csak Dadant-kaptárt használnak, Amerikában, Svájcban, Olaszországban és másutt, sőt itt Romániában is, nagyon szép eredményt érnek el vele. Én magam Brassó környékén, ahol nem a legkedvezőbb a méheknek, mert nagyon esős, hűvös az időjárás és idén nem is lehet jó esztendő, mégis 25 kg átlagos termést értem el Dadant-kaptárban családonként. Azonban Moldovában idén 60–70 kg-ot néhol 100 kg-ot is szüreteltek egy Dadant-családból. Amit az oroszok elérnek, miért ne érné el az erdélyi méhész is. Éppen ezért fogadjuk el egész Erdély részére egységes kaptárnak az általánosan bevált Dadant méretű kaptárt. Tanítsuk és bátorítsuk a méhészeket és megint világhírű lesz az erdélyi méztermelés ezer erdélyi családot megsegítnek majd a szorgalmas méhészek létért folyó nagy küzdelmünkben.

Brassó, póstafiók 71.

1934. november 15.

Méhésztársi üdvözlettel

Stitz János tanár.

méhész.

Egy minta-méhész közérdekű munkája.

Biró Pál, Zimandul nou (Zimándujfalusi) méhésztársunk nevét ismerik olvasóink a mézelő növényekről írott füzetéről, és ismerik az E. M. E. 1930. évi kolozsvári 50 éves jubiláris méhészeti kiállításáról is, ahol többek között igen szép mézelő növény mag-gyűjteményével vonta magára a méhésztársak figyelmét. Most arról értesít, hogy e téren tovább folytatta munkáját és jelenleg nagyobb mennyiségű mézelő növény mag áll rendelkezésére, amit ezúton ajánl fel az Egyesület tagjainak. A magvak idei termésűek, csiraképesek, ezért szívesen ajánljuk támogatásra közérdekű munkásságában, mellyel egyuttal követendő példát is mutat számunkra.

KIMUTATÁS

a folyó évben termelt és eladásra kerülő mézelő fák, cserjék, évelő tövek és virág magjai

A növény neve	Virágzási ideje	Eladó készlet	Ára Lei	Jegyzet
Phacelia tanacetifolin...	V-VII.	20 kg.	kg. 100	Szántóföldi és
Draacocephallum Moldavikum (Pofoka) ...	VI-VII.	25 "	kg 100	"
Sinapis alba Fehér mustár ...	V VI.	10 "	kg. 15	Szántóföldi
Phacelin Concesta...	VI VIII.	1/2 "	adag 10	Virágk
Portu áca. Porcsin rózsa ...	VI-VIII.	1 "	adag 10	"
Illatos rezeda ...	VI-VII.	1/2 "	adag 10	"
Cinia Rézvirág ...	VII-X.	1/2 "	adag 10	"
Sarkantyuka ...	VI-VIII.	1/2 "	adag 10	"
Balzsamina ...	VI-VII.	1/2 "	adag 10	"
Anchuza italica (olasz atracél) ...	VI-VIII.	1 "	adag 10	"
Campaluna. (Harangvirág) ...	VI-VII.	1/2 "	adag 10	"
Althaea Nigra. (Festő mályva fekete)	VI-VIII.	1/2 "	adag 10	"
Balzsalikum ilatos ...	VI-VII.	1/2 "	adag 10	"
Lathyrus sativus. (Szeges borsó) ...	VII-VIII.	10 "	kg. 12	Kerti és szaba
Borágó officinális (Kerti borágó) ...	VI-VII.	1 "	adag 10	"
Jisopus officinális. Izsóp gyógynöv.	VII-IX.	1 "	adag 10	"
Melissa officinális. Méhfű	VII-VIII.	1/4 "	adag 10	"
Ipomoea. Hajnalka futó ...	VII-VIII.	1 "	adag 10	Virágkerti E
Vadonélő mézelő növények.				
Marrubium vulgáre. Fehér pemete ...	VI-VIII.	1 "	adag 10	Szabadl
Verbascum Taspus Ökörfark kóró ...	VI-VIII.	1/2 "	adag 10	"
Stachys Tisztesfű tarkóvirág ...	VIII-IX.	3 "	adag 15	"
Salvia pratensis. Mezei Zsálya ...	VII-IX.	2 "	adag 15	"
Salvia verticilata. Ló Zsálya ...	VII-IX.	2 "	adag 15	"
Melilotus albus. Hubán here ...	VII-IX.	1 "	adag 10	"
Orvosi Somkoró ...	VII-IX.	1 "	adag 10	"
Gyöngy ojak ...	VII-VIII.	1 "	adag 10	"
Aster perems. Évelő ...	IX-X.	tő 100	á 3	Virágk
Salvia off. Kerti Zsálya. Évelő ...	VI-VII.	tő 100	á 3	Virágkerti g
Szagos ruta. Évelő ...	VII	tő 100	á 3	Kerti gyógy.
Izsóp. Év lő. ...	VII-IX.	tő 100	á 3	Kerti és sz.-föld
Méhfű. Évelő ...	VII-VIII.	tő 100	á 3	Kerti gyógy.
Harangvirág. Évelő ...	VI-VII.	tő 50	á 3	Kerti v
Olasz atracél. Évelő ...	VI-VIII.	tő 100	á 3	"
Kanadai Solidagó. Évelő ...	VI-VIII.	tő 200	á 3	"
Fehér pemete. Évelő ...	VI-VIII.	tő 200	á 3	Kerti gyógy.
Mézelő fák és cserjék magvai.				
Közönséges akác ...		5 kg.	adag 10	
Hárs, kis és e üst levelű ...		2 "	adag 10	
Gledicia korona fa ...		2 "	adag 10	
Fürtös juhar ...		3 "	adag 10	
Csörgő fa (diszfa) ...		2 "	adag 10	
Celtisz (diszfa) ...		1/2 "	adag 10	Egy-egy adagból több ezer fa
Ár orfa (diszcserje) ...		2 "	adag 10	
Fehér virágú som (diszcserje) ...		2 "	adag 10	
Berberis vulgaris (Sóska fa) ...		1 "	adag 10	Diszcs
Arany eső. Sárga virágú akác ...		1/2 "	adag 10	
Japán akác ...		5 "	adag 10	Diszcs
Akác ...		500	á 2	1 éves
Amorpha fr. (Ár orfa) ...	VI-VII.	200	á 5	1 éves
Hibiscus késő őszig virágzó szép cserje ...	VII IX.	75	á 5	2 "
Berberis V. Sóska cserje ...	V VI.	0	á 5	1 "
Koelreuteria. Csörgő fa ...	VII.	100	á 5	1 "
Lonicerea. Tatár lonc ...	VI.	100	á 5	2 "
Gazdagon virágzó mézelő Kőrös levelű, bajnoca	VI-VII.	100	á 5	2 "
Közönséges orgona ...		500	á 2	2 "

Megjegyzés. A magvak adagolása úgy van rendezve, hogy egy-egy adag elegendő ahhoz, hogy a lakóhely körzetében, közönségekben bőven meghonosítsa a vevő.

z E. G. E. 60.— leles tagdíjjal szervezkedésre hívja fel az erdélyi magyar földmivelő népet.

Az Erdélyi Gazdasági Egylet igazgató-választmánya egy gy horderejű demokratikus határozatot hozott legutóbbi tartásán.

Az egyesület munkájának szélesebb alapokra való helyese érdekében 200, illetve 160 leiről 60 leire szállította le az tagdíjat. Nincsen olyan földhöz ragadt szegény kisgazda, ezt az összeget egy évi keresetéből megfizetni nem tudná.

A 60.— lei évi tagdíj mellett az egyesület tagsági illetmény fejében, tehát díjtalanul küldi a minden hó elsején megjelenő hivatatos lapját az *Erdélyi Gazdát*, amely átmenetileg díjtelt de most már a második száma jelent meg és januáról minden hó elsején ingyen fogják kapni a lapot. Az *Erdélyi Gazda* is új köntösben füzet alakban jelenik meg gazdag változatos tartalommal. Kívánatra az E. G. E. díjtalanul küldi meg a lap mutatószámát az érdeklődőknek a tagdíjnyilatkozattal együtt.

Az E. G. E. ezenkívül nagy engedményeket nyújtott hátrékos tagjainak is indokolt esetekben a részletfizetések, vagy tartozások részben való törlesztésének engedélyezésével. Példáttatott ezzel a két határozatával a többi anyagi gondokkal küzdő magyar egyesületeknek is arra, hogyan rendezzék a múlt nehézségeit és induljanak új lendülettel munkába.

Remélhetőleg az erdélyi magyar Gazdaközönség és Földmivelő Nép seregestől fog az Erdélyi Gazdasági Egylet zászlója tömörülni és ezzel úgy erkölcsi, mint anyagi téren lényegesen fogja emelni az E. G. E. súlyát. Erre éppen a gazdatársadalomnak magának van első sorban a legnagyobb szüksége, mert az utóbbi éveknek egész hosszú sora egyik rosszabbabb, mint a másik. Ez a nehéz sors kényszerítette ki a konverziót, amely még nem oldja meg a gazdasorsot, csak kötelez fokozottabb tevékenységre, hogy a konverzió által nyújtott előnyök ki asználhatók legyenek.

Hol van a mi mezőgazdaságunk még a nemesített magok rendszeres használatától? Hol vannak a fajtiszta nemesített tenyészállatok? Hol van műtrágyák rendszeres használatának bevezetése? Hol vannak a modern gazdasági gépek? Hol vannak a termelő és értékesítő szövetkezeti hálózatok? Mindezekre a kérdésekre a választ megadhatja és mindezeket megvalósíthatja egy széles rétegekre támaszkodó gazdasági egyesület, amelyennek fejleszteni kell és lehet most már az Erdélyi Gazdasági Egyesületet, amelynek tagdíját minden gazda megfizetheti és amelynek áldásos közhasznú munkájáról az *Erdélyi Gazda* útján tájékozódhatik minden gazda földmives.

Lépjön be minden gazda az E. G. E. tagjai sorába és legyen ott minden gazda asztalán az Erdélyi Gazda. Az Erdélyi Gazdasági Egylet címe: Cluj-Kolozsvár, Str. A. Mureșan-

Attila-u. 10., ahonnan minden irányu további felvilágosítás d
talanul beszerezhető. Az E. G. E. a gazdakörök szervezésé
és vezetésére vonatkozólag is készséggel nyújt minden érde
lődőnek részletes felvilágosítást.

A gazdaságos méhészkedés.

A mai nehéz időkben, ugy a magyar gazdatársadalom, mu
a magyar középosztály és különösen a nyugdíjasosztály embe
fölötti küzdelmet folytat a létért. Ezért a méhészet már nem leh
többé csak pusztán időtöltés, hanem komoly segítőtársa ke
hogy legyen a méhésznek a megélhetésért folyó nagy küzde
mében. Ezt csak a módszeres és minden tekintetben racionáli
gazdaságos méhészkedéssel érhetjük el, Ahogyan a termel
minden ágában elhagytuk azt a módot, ahogyan ősapáink dö
goztak, ugy a méhészetben is uj és jobb utakra kell térnün

A gazdaságos méhészkedésnek három főfeltétele van: el
ször, hogy a méh lakás minél jobban közelítse meg a méhe
természetes életfeltételeit, módot nyujtva, hogy a méhcsalá
akadálytalanul elérhesse fejlődésének csucspontját; másodszo
hogy kezelése egyszerű, könnyű legyen, kevés időt vegye
igénybe és ne zavarja a méheket; harmadszor a kaptár a cé
szerúsége mellett a lehető legegyszerűbb legyen, hogy minde
méhész maga készíthesse.

Kedves méhésztársaim! Ezt csak egy feltétellel érhetjük e
Nagy keretű és felülkezelhető kaptárokkal! Csakis nagy kere
ben érheti el a méh fejlődésének természetes nagyságát. A nag
mézhozamnak pedig a nagy népes család a főfeltétele. A nag
keretben bőséges helye van a fiasításnak és az ennek szükség
éléskamrának is. A telelés is biztos és egészséges a nagy kere
ben. Itt nem fog előfordulni, amit az országos méretű kiskeret
kaptárookban láttam. Dacára annak, hogy volt mézük, — azor
ban a nagy hideg miatt nem tudtak a keretléceken átmenn
amely elválasztotta tőlük a felettük lévő mézes keretet, még
éhen kellett halniok. Gondoljunk csak az 1928/29. szigoru télr
akkor a székely megyékben nagyon sok méhészet pusztult l
teljesen országos méretű kaptárookban, míg a szomszédos szá
méhészeknek a nagy keretű „Gerstung“ méretű kaptárokb
alig volt veszteségük.

A felülkezelésnek felmérhetetlen előnyei vannak. Ha átnéz
zük a családot, hogy az anya hogyan dolgozik, vagy a telelés
nél ha megnézzük mennyi a téli eleség, ezt pár perc alatt me
tehetjük. Ez módot nyújt a gazdálkodónak, az iparosnak é
egyéb foglalkozásuaknak, hogy nagyobb méhészzettel fogla
kozzanak, mert kevés gonddal kezelhetik őket. A második for
tos előnye, hogy nem zavarjuk egyáltalán a méheket. Mindi
csak egy lépet veszünk ki, ugy hogy a többi lépen a méhe
zavartalanul tovább dolgoznak. Tudjuk, hogy mit jelent a
ilyen átvizsgálás az országos méretű kaptárnál. Mennyi időb
kerül és milyen zavart okoz a méheknél az összes lépekn
kerethakra való kirakása és azután visszahelyezése.

A harmadik nem megvetendő előnye a felülkezelhető kapromnak, hogy deszkából, egypár szeggel, mindenki előlíthatja magának. Csak egy kis gondosság és kezűgyesség kell hozzá.

Csak egy hátrányt tudtak az országos méretű kaptárokhoz gaszkodó méhészek a nagyméretű kaptár ellen felhozni, hogy rengőbb hordásu helyen, ahol csak kisebb családdal lehet éhészkedni, nem felel meg. Ezen a bajon is lehet segíteni, t csakis nagy keretes kaptárral lehet még egy ilyen sovány ilyen is szépen szüretelni. Mégpedig azért, mert 5—6 héttel hordás előtt serkentő etetéssel nagyra növelem a családot, amikor itt van a hordás, — ha rövid ideig tart is, — sok méhem n, tehát lesz sok méz is. Hordás után egy keret nagyságu szkalappal annyira szűkíthetem össze a családot, amennyire nak látom. Szóval az én kaptárom, amikor szükségem van k dolgozó méhre, akkor nagykaptár, hordás után átalakítom kisebb kaptárra.

Helyszüke miatt nem folytathatom, de még azt megjegyzem, hogy a legtökéletesebb kaptár, az egész világon legelterjedtebb „Dadant-Blatt“, — 27 cm magas és 42 cm széles belsőréti, 10—12 kerettel bíró, — hidegágyas rakodókaptár. Ha tek. szerkesztőség megengedi, úgy egy más alkalommal megírom előnyeit, előállítási és kezelési módját is.

Brassó, Póstafiók 71.

Méhésztársi üdvözléssel:

Stitz János, tanár.

Ingyen küldi meg az E. M. E.
az „**Erdélyi Gazdák 7sebnaptárát**“ mindazon tagjainak,
kik tagdíjfizetési kötelezettségüknek márc. 1-ig eleget tesznek.

EGYLETI ÉLET

Meghívó.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület igazgató-választmánya 1934. évi december hó 4-én d. u. 4 órakor Cluj-Kolozsvárt, A. ureşan-At'ila-u. 10. szám alatt rendes ülést tart, amelyre az egyesület igazgató-választmányának tagjait ezuton tisztelettel meghívja

Kolozsvár, 1934 november hó 20.

Az elnökség

Tárgysorozat :

1. Elnöki megnyitó.
2. Mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése.
3. Jelentés a szatmári méhészeti kiállításról és vándorülésről.
4. Jelentés a Gödöllőre küldött ifjakról.
5. Jelentés a kolozsvári és csikszeredai méhészeti tanulmányokról.

6. Jelentés a cukorkiosztásról.
7. Jelentés a Méhészeti Közlönyről.
8. Jelentés a közgyűlési jegyzőkönyv törvényszékhez v
beterjesztéséről.
9. Gazdasági és Hitelszövetkezetek Szövetségének átirat.
10. Új méhészkör alakítása.
11. Az egyesületi frontadó fizetés megfeleltetése.
12. Gazdabizottság és telepgondnok jelentése.
13. Pénztárnok jelentése.
14. Tagsági ügyek.
15. Esetleges indítványok.

Az E. M. E. ezévi őszi Ingyenes méhészeti tanfolyama.

Egyesületeink ez évben is megrendezte a szokásos ingyenes méhészeti tanfolyamát Kolozsvárt, mely szeptember 12—22-ig tartott.

A tanfolyamot Pohl Béla műszaki tanácsos egyesületi elnök nyitotta meg. A tanfolyam előadója Stief Ottó, az E. M. E. tb. és igazgt. v. tagja volt. A tanfolyam megtartását a földművelésügyi minisztérium engedélyezte.

A tanfolyamon összesen 19 hallgató vett részt, névszer a következők:

Árkossy Sándor Kvár, Geréb Kárcly Kvár, Dózsa György Kvár, Horváth Ferencné Kvár, Szenes Eva Ferencbánya, Kőrösi Gabriella Telegd, Bácsi Anna Kvár, Vargha Jolán Kvár, Kőrösi László Uniera, Szabó László Kvár, Muzsnay Miklós Kvár, Muzsnay László Kvár, Hantz István Kvár, Barabás Sándor Kvár, Valean Juliu Kvár, Vincze Sándor Kvár, Stössel Jonathán Kvár, Naszód, Hatfaludv Ferenc Hida, Tóth Gyula Valeu-Mihai.

A tanfolyam bezárásakor a hallgatók bizonyítványt nyújtottak. A záróvizsgán az elnöki tisztséget Pohl Béla alelnök töltötte be. Jelen voltak még Török Bálint az E. M. E. igazgatója, egyesületünk főtitkára, Seyfried Ferenc, Tóth István, és a többi Jenő igt. v. tagok.

A vizsga befejezése után az elnök köszönetet mondott Stief Ottó előadónak, ugyszintén a hallgatók is hálás szavakkal bucsuztak el az előadótól. kinek emléktárgyat és sok virágcsokrot nyújtottak át.

Stief Ottó meghatott szavakkal köszönte meg a hallgatók figyelmességét és többek között a következőket mondotta:

Munkámért semmiféle különösebb elismerés nem jár, mert nem is vártam, azon oknál fogva, mert én spontán kötelességem teljesítettem s ezt örömmel végeztem, mert azt tapasztaltam, hogy hallgatóim mindnyájan egy és ugyanazon szánakkal vettek részt ezen tanfolyamon, t. i. tanulni jöttek s meg vagyok győződve arról, hogy munkám nem veszett kárba mert biztos vagyok abban, hogy szaporodni fog az okszer gazdálkodó méhészek tábora.

Tagdíjnyugtázás.

Az E. M. titkári hivatalához a következő összegek küldettek be:

1930. évre 100.— L tagdíjat fizetett: Antal K. Tusnad sat,

1931. évre 100 — L tagdíjat fizetett: Antal K. Tusnad sat, Prunár Şard, Kelemen J. Sincai, Csoma L. Hidalmás, Dakó E. Ulcani (1930. v. is 100.—), Fried G. N.-Károly, Porzsolt I. Barátos, Kabai F. Sznagyalu, Szuszín J. Comaneşti, Cseh J. Medves

1932. évre 100.— L tagdíjat fizetett: Lengyel Á. Kraszna, Korpos Körösfő (50.—), Barabás L.-né Esztelnek (még hátr. 200.— L), Bedő A. Vadu, Prunár J. Şard, Filimon K. Hájó, Tőkés J., H., László G. Dicsőszentmárton, Pethő J. Tirimia, Kovács I. Suseni, Kelemen J. Sincai, László V. Üvegcsür, Csoma L. Hidalmás, Korpos J. Körösfő (50.—), Molnár Gy. Mănăştur, Lungu T. Beszterce, Silló B. Csikszereda, Nagy E. Berghia, Dakó E. Ulcani, Fried G. N.-Károly, Balogh M. Santau, Vajna L. Pava, Cseh J. Medves.

1933. évre 100.— L tagdíjat fizetett: Lengyel Á. Kraszna, Müller J. Siborteni, Seidner L. Mszakul, Bedő Á. Vadu, Novottny L. Feketeagyörös, Balogh J. Mvalkó, Brhema R. F.-erdő (20.—), Blaha L. Arad, Hartmann F. Madaras, Benedek S. Nagysomkut, Solyom A. Suseni, Pethő J. Tirimia (50.—), András M. Váralmás, Kovács I. Suseni, Kelemen J. Sincai, László V. Üvegcsür, Nesznere A.-né Arad, Molnár Gy. Mănăştur, Salamon L. Szudvarhely, Lungu T. Beszterce, Szőcs S. Szmáté, Nagy E. Berghia, Dakó E. Ulcani, Fried G. N.-Károly, Szőcs J. Karca, György S. Msziger, Pál F. Nborosnyó, Korpos J. Körösfő (50.—), Vajna L. Pava, Cseh J. Medves.

1934. évre 100.— L tagdíjat fizetett: Bogáti S. Rév, Pataki S. Căineşti, Lesenyi J. Lupény, Lengyel Á. Kraszna, Stitz J. Brassó (50.—), Bereczki M. Camar, Balogh J. Hilib, Demény J. Idiciul, Bíró L. Bethlen, Horváth I. Leordina, Szűcs J. Boghis, Floriska K., Torkos A. Szujvár, Zigán J. Crişeni, Vaida S. Mvásárhely, Kánya A. Hirip, Mátó J. Iersig, Mátyás I. Zabola, Christ T. Belényes, Mátyás J. Chişineu-Cris, Schmidt Sebiş, Káli A. Tóth H. A. Pecica rom., K. A. (1935-re 50.—), Novottny L. Feketeagyörös, Brhema R. F.-erdő, Derzsi M. Szkeresztur, Bogyó J. Felsővisó, Paull I. Kolozsvár, Kiss D. Torda, Balla I. Belényes, Blaha L. Arad, Hartmann F. Madaras, Benedek S. Nagysomkut, Dragovits J. Uri, Zélinger J. Arad, Kelemen J. Sincai, Nesznere A.-né Arad, Wagner J. Szatmár, Varró I. Sófalva, Szőke J. Mcsapó, Jurje S. Nbánya, Czimbalmos I. Gelence, Örley I. Chegea, Szabó I. Olthéviz, Kovássy L. Topliţa, Bakó I. Irina, Szakáts K. Segesvár, dr. Viola S. Szkeresztur, Papp S.-né Felsővisó, Bohariu P. Şoşdea, Tóth K. Toroczka Gy. Kolozsvár, Molnár Gy. Mănăştur, Salamon L. Szudvarhely, Lungu T. Beszterce, Burzász D. Arákos, Sinka J. Szalonta, Szabó J. Zsibó (50.—), Somogyi J. Feketeerdő (1935-re 100.—), Nagy F. Szecseh, Daco E. Ulcani, Szőcs J. Karca, Pál F. Nborosnyó, Vajna L. Pava, Cseh J. Medves.

1935. évre 100.— L tagdíjat fizetett: Novottny L. Feketeagyörös, Zaják A. Németszentpéter, Hartmann F. Madaras, Serb S. Temesvár Várad J., Bonczos M., Pálfi J., Kiss J. Chişineu Cris.

Apróhirdetések.

„Keretlécet, kaptárdeszkát (kivágva) minden méretben szállít” Engli Vilmos mészerte Lunca-Bradului, jud. Mureş.

KÜLÖNFÉLÉK.

**Olvasóinknak, lapunk jó-
akaróinak és barátainak kelle-
mes karácsonyi és újévi ün-
nepeket kívánunk!**

Halálozás. Mátisfalvi Palló Imre okl. gazda, földbirtokos, kiváló méhésztársunk, 73 éves korában elhunyt. Szeretett tagtársunk olyan meleg szeretettel viseltetett a méhészet iránt, hogy hajlott korának dacára is ezelőtt 3—4 évvel feljött Gödöllőre az E. M. E. által rendezett kirándulással kapcsolatban, hogy megnézhesse a gödöllői híres méhészeti szakiskolát. Halálát kiterjedt rokonság, tisztelőinek és barátainak nagy serege gyászolja. Emléke legyen áldott!

**Elérkezett a téli gyümölcsfa
kezelés és permetezés ideje.**

A gyümölcsfa kezelése és a kártévő rovarok ellen való védekezés a lombhullás után kezdődik. Ilyenkor először is letakarítjuk a fákat a száraz, beteg részektől, a lehámló kéregrészeket lekaparjuk. A sebhelyeket Almolával bekenjük és ezen munkák befejeztével gyümölcsfa karbolineummal lemosásszerűen megpermetezzük a fákat. Ha olyan karbolineumot használunk mely nem keverhető a bordói lével (rézgalic és méz keverékével), akkor előbb a 2%-os bordói levet permetezzük ki, mert a zsiros karbolineumra az nem tapad. Ha azonban 5%-os Novendát használunk, akkor ahhoz a bordói levet is hozzá keverhetjük és egy munkával végezzük el a két permetezést, ami nagy idő, munka és pénz megtakarítást jelent. Ezzel a fán telelő rágó, szívó állati és élősködő gombabetegségeket egy-

szerre semmisítjük meg. Ha a megtörtént akkor feltesszük a gyümölcsfa védelemmel kapcsolatos kérdésben díjtalanul nyitott felvilágosítást az E. G. E. Gyümölcstermelési Szakosztály (Cluj-Kolozsvár Str. A. Mureşar Attila-u. 10) ha bélyegben 2 lelt portóra mellékel a kérdéstevő a levélhez.

Könyvismertetés. Egy igen értékes és hézagpótló méhészet könyv jelent meg Magyarországon, melyet a Rákospalotai Méhészek Egyesülete adott ki folyó évben. Ezen izléeses kötet 95 oldalra terjedő zselés könyvnek címe; „*Méhek ragadós álcárothadása és az ellen való védekezés*“.

Tartalma két részre oszlik. I. Gyakorlati rész írta Ignác Sándor, m. kir. méhészeti felügyelő, II. Tudományos rész írta Dr. Koppán József.

Az első rész magában foglalja a betegségekre vonatkozó összes tudnivalókat. Többek között bőséges utasításokat ad a betegség telismerésére, annak lefolyásáról és az ellene való védekezésre.

A másó ik rész mint a betegség okozóját a fertőző gombákra (baktériumokat) és az azok által terjesztett fertőző természetét és a betegség terjedését tudományos alapon részletesen ismerteti és egyben utasításokkal is szolgál az ellenük való védekezésre.

Ma midőn a méhek ragadós álcárothadása általánosságban járványszerűleg lépett fel, e könyvecske igen jó szolgálatot fog tenni azoknak kik azt beszerzik.